

7-ik szám.

Február 12-én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkeléltva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.- dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XXI. kötet.

Tallérossy Zebulon leve Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

No mig csak egy ugras, izs azal vige budzset sztipl-cseznak. Csag igazsag- is imadsag-ügy-miniszteri akadalyon kel mar keresztül ugornyi, s akor tudunk, ki törte ki nyakat masiknak: mink e budzsetnak? vagy budzset nekünk? vagy mind a kető egymasnak?

Miota sztrajk van, mindik sokat gondolkozok socialis problemak oldasarul, izs kitalaltam combinatio utyan örök bikesigre kivezető utat. Örök bikesig alatt nem irtem temetőt, mer az ily nevezist meg nem irdemel, livin belipishez szükséges legitimationsschein, hogy a ki meghalta, halala előtt jo keresztyn volt. Az in definicziom szerint örök bike nem egyib: mint örök haborunak eltörlise, virontazs megszüntetise; ere nagyon jo eszköz a strajk.

Ha szabo legin falhoz csap olot, vasalat, az baj: mert demokraczia mig nem vergődött olyan magosra, hogy minden ember sans-culote legyen. Ha csizmadia ott hagy kaptafat, is csinyalya

törvényjavaslatot gyülekezési jogrol, az baj: mert nem lehetünk minyajan szentek, kinek mezitlab is szabad volt járnai, izs senki nem megszolt őket. Ha nyomdasz csinyalya sztrajkot, az izs baj: mer akor Lonyai el nem bajolhat világot hat millo forintos összes költeményeivel. Ha kömives csinyalya strajkot, az is baj: mer nem mindenki olyan okos, hogy tigla helyet vasuti concessiobul is ipithesen maganak hazat. Ezek enilfogva ne csinyalyanak sztrajkot, hanem csinyalyanak sztrajkot azok, a kik haborut csinyalyak.

Minden katona tegyen le mestersige eszközeit. Alitson be munkat. Szüntesen meg működist, izs mongyon ki kereken, hogy ő semifle arfelemelisirt se nem öli embert. Ez a sztrajk lesz osztan olyan, a kibül haszon izs lesz, jo izs lesz, baj izs nem lesz.

Minden mas sztrajk nem iri semit.

Alazatozs szolgálja.

Tallérossy Z.

Szép Ilonka.

Idyll az „Új Világban“

irta és bizonyos gyűlésen felolvasta

JENŐFI RÁKOS.

SZEMÉLYEK:

Turbucz Mátvás, balek király.
Peterdy, vendéglős.
Szép Ilonka, ez estvére fogadott leánya.
Ferkó, balek fogó és cancéán-tánczos.
Himfiek és eyebek. Kezdeté éjjel 10 óraker.

Első jelenet.

Ilonka, Ferkó.

Szép Ilonka (egy pirouette után lábát Ferkó felé kinyújtva.)

Ferkó ecsém, mászszama fára fel,
S tekints keletre —

Ferkó (a fára mászik). No hát itt vagyok.

Szép Ilonka. Beszélj!

Ferkó: Mi ördögöt beszéljek?

Ilona. Te ostoba! Hát látsz e valakit?

Ferkó: Hát lát a menkű.

Ilona: Délre nézz tehát.

Ferkó: Ühüm. Már arra néztem.

Ilona: Nos, beszélj.

Ferkó: Nem látok ott se semmit.

Ilona: Hát éjszakai, avagy napnyugta táján.

Ferkó: Seholy, seholy. De hát mit kéne látnom?

Ilona: Mit? Turbuczot. Különbén nincs sámpányer!

Ferkó (a fáról leszökve) Mit? Turbuczot. Az itt jön a pimasz.

Szép Ilonka; Ha itt jó akkor hagyj magamra véle.

Ferkó: (dühnyögve.) Jó, jó; de a palaczkoknak felét

Majd félre teszszük és ürest lopunk fel,

Jó lesz nekünk, ha ment a társaság.

Második jelenet.

Turbucz, Előbbi.

Ilona (Turbucz nyakába szökve)

Szeretsz-e még te drága Turbuczom?

Turbucz: Na, na, ügyelj! le téped a parókám

Szeretni! Hogy ne? Már sokamba állsz,

S így drága vagy nekem, az is maradsz.

Ilona: Jól van babám, ez már okos beszéd,

De te, ki oly nagy szívű, keblű vagy,

Légy rajta, hogy geschäftje meg ne bukják.

Aztán ugy-e, Ferkóra sem haragszol?

Turbucz: Azt a kamaszt beszéled, kit minap csak

Amott az aljban veled eprészve kaptam?

Ilona: Ó Turbuczom! Feledd e kis hibát!

Turbucz: Üsse hát a kő!

Harmadik jelenet.

Fogadás. Előbbiek.

Fogadás. Ifju vadász! légy üdvöz itt lakomban!

Ma azt hiszem lesz itt elég mulatság;

Igérkezett éjjélre az egész

Vadász sereg és vadban se lesz hiány,

Lesz itt fogoly, szalonka is elég.

Igérkezett egész terézi haute-volée!

Hát hány palaczkot? —

Turbucz. Négy talán elég?

Szép I. El kélsz ott nyolc, avagy tíz palaczk is!

Fogadás. Ferke, hozd elé!

Negyedik jelenet.

Ferke palaczkokkal. Előbbiek.

Fogadás. (egyet kipattint.)

Sokáig éljen Turbucz ur nekünk!

Szép Ilona (kocint). Addig éljen míg e honunk él!

Turbucz:)meghatva bókol és esik)

Szép Ilona: (elhajolva) Tyűh de meleg van; itt a
legyezőm,

Legyezz Turbucz, imádott Turbuczom,

Itt is, amott is, mindenütt lángolok.

Ötödik jelenet.

Vadászok és hölgyek nagy számmal, téli nyáriassággal öltözve. Előbbiek.

Turbucz (felugorva.)

De már megyek, ott látom azt a pár hóst,

Kik a minap kidobtak innen engem,

El innen el, mert őket össze törném,

S ez ártana Peterdynek hirenek.

(El akar.)

Peterdy: (megesipi). De hát a pénz uram?

Turbucz: Igaz, fizetni!

(szomoruan fizet.)

Szép Ilona (nyakába ugrik.) Hát egy pusztit!

Ugy hév pusztit nekem!

Turbucz: Jó jó! De hagyj.

Már látom őket.

Szép Ilonka: Ám azért szeretsz.

Turbucz: (Lerázza magáról.)

Más alkalommal majd beszélünk.

Szép Ilonka: Adieu!

Turbucz: (el)

Szép I.: Jer, Ferkó, jer; most már csapóra konty!

Van mindenünk; fizetve tíz palaczk,

Ölelj meg Francz s tartsd úgy reggelig!

(Függöny legördül. Borsszemjankó hátul tapsol.)

Páter Konyecz.

(mikor arról volt szó, hogy ne írjon olyan bolond statistikát.)

Páter Konyecz, páter Konyecz,
Ez volt csak az igazi heczcz!
Bármily jámbor képet is vetsz:
Teneked már véged, dikhecz!

Felbosszantád Halász Bódit,
És most nyakad közé lódit
Sok argumentumot, érvet.
Helyén eszedet sem érzed.

Neked esett mint egy furja.
S kimondta mi keblét furja.
Mily sérelem, és injurja!
Nem evett ilyet a curja!

Mondá: — Egyetemről ki! fuss!
Az olyfajta statisztikus,
Ki e hazát, eb a lélki,
Osztrák provincijának nézi!

Mert azt irni sohsem lehet
Osztrák magyarállam helyett:
Ausztriai magyarország..
Vitte volna el a morlák!

Vagy már oda értünk volna,
Hogy hiába való voln a
Hatvanhetedik quittung,
Melyre áldomást megittunk!

Quid tunc? hogy segítsünk ezen?...
Igy szólt. Csend lett rá nehezen.
Egyetemi katedráról
Válasz jött Konyecz ajkáról:

„Kérem szépen. Engedelmet.
Hiba bárkin is megeshet.
Könyvembe is csuszhatódott.
De tudok egy segéd módot:

Tessék elkapkodni mindet
A rossz példányt. Két forint egy.
S nem levén így több gravámen,
Majd nyomatok jobbat. Ámen.“

Don Pedró Bajuszkádó.

TÁNCZREND

a képviselők Deákklubban tartandó báljában.

ÉJFÉL ELŐTT:

Kiegyezési-quadrill.

Járja a majoritás.

Quóta-nóta.

Járja: Mindenki a mint Bécsben fujják.

Delegatio-polka.

Járják: Kautz és Zsedényi, Wahrman és Pásztélyi, Wodjáner és Kemény G. etc.

Hallgató-magyar.

Teszi: Ciotta.

Vakulj magyar-quadrill.

Járja: a hét bátor férfiú. A kíségető nyolezadik: Lónyai.

ÉJFÉLKOR:

Buffet.

ÉJFÉL UTÁN:

Dajcs.

Járja: a majoritás.

Penzio-czepeli.

Czepelik: a bachhuszárok és muszkavezetők.

Csók-keringő.

Járják: Ivánka Zsiga Ivánka Imrével, Nadarász Zsedényivel, Pulszki Csernatonival, Paczolai Rimanóczival.

Általános takarodó.

Nyilatkozat.

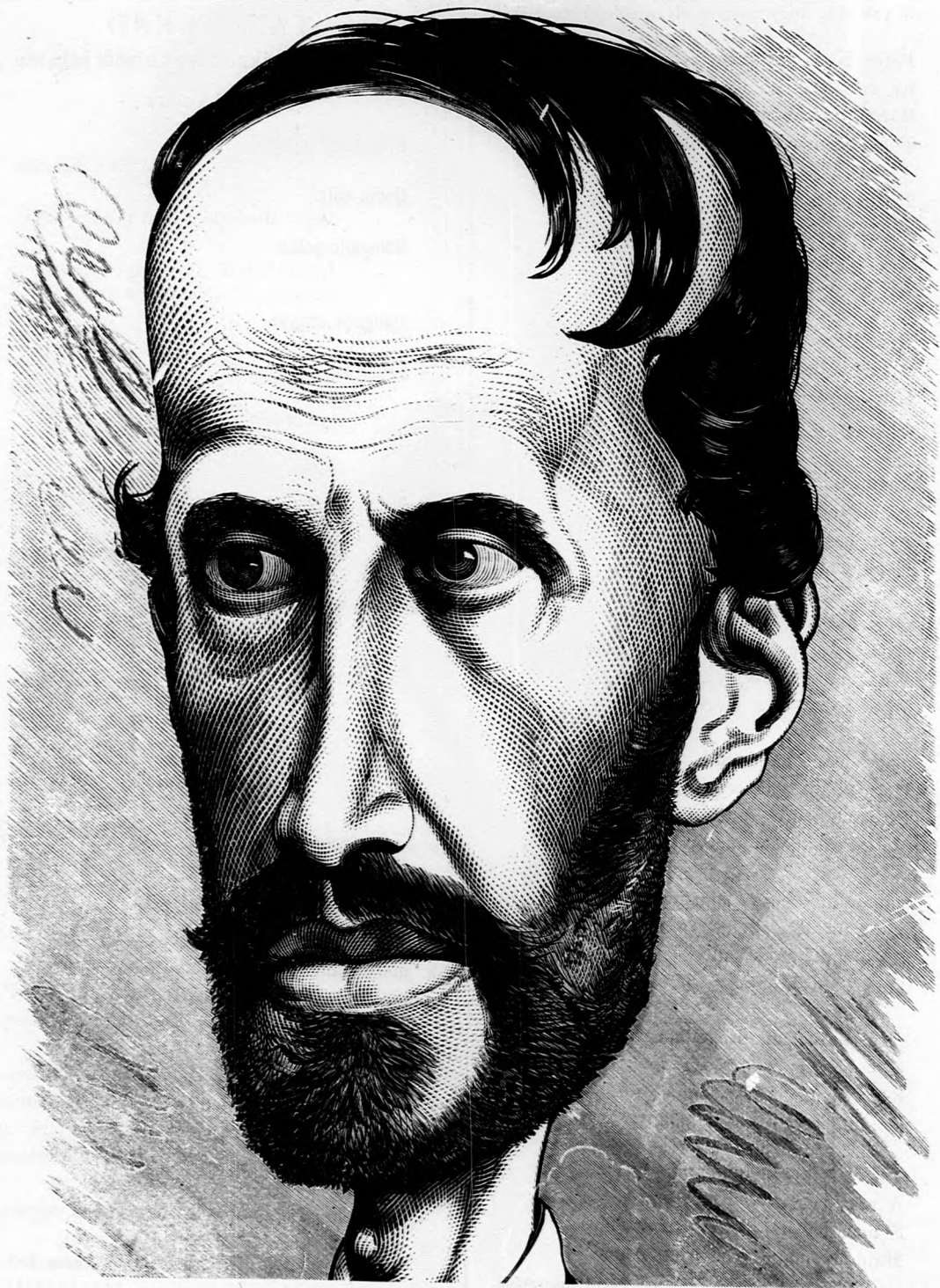
A „Reform“ szerkesztőjéhez. Uraim! Ön lapjának mai számában interpellálatom az iránt, hány esztendő alatt pusztul ki „Árpád ivadéka“ Pesten, ha mindennap agyongázolnak a fiakkerek négy embert?

Ezennel kijelentem, hogy a pesti fiakkereknek és grófoknak nem csak magyar embert, hanem zsidót, németet, tót, s mindenféle gyalogjáró embert joguk van legázolni, a nemzetiségre való minden tekintet nélkül.

Részrehajlással tehát e tekintetben egyáltalában nem vádoltathatom.

Thaisz Elek,
városkapitány.

Nagy „jobb“-jaink arczképei.

Cs. k. Pál.

Ilyenek lesznek a gyűlések

ha Rajner törvényjavaslatát elfogadja az országgyűlés.

Régimese

melynek megfejtését olvasóinkra bizzuk.

Lügewacker levelei egy bécsi lapszerkesztőhöz.

Herr Redakter! Itt ribillió ütött ki.— A 13-ik számú huszár regiment rezervistái észrevétlenül elözönlötték a várost, megrohanták az országgyűlést elfoglalták a domináló pontokat, kényszeríték a közlekedési miniszteriumot eltörölni azon szentesített törvényt, mely nekik vasutat rendelt. Mert azt hitték, idegen invázióknak teszi ki őket.

Az egységes hadsereg bátorlelkű hanczosainak Cattaróban edzett fegyvereivel sikerült a csendet és vagyonzbiztonságot helyreállítani. A felkelők Alföld

nevű sivatagba menekültek; de itt nem sokára szelidített morlásokká soványodnak s kézre kerülnek. A belügyminiszter már a Deáklubb elé terjesztette az ostromállapotot életbe hívó törvényjavaslatát, melyet a lázadók kijátszására így neveztek el: törvényjavaslat az egyesületi és gyülekezési jogról.

Ez a barbárok országgyűlése elhatározta, hogy Cotlette van Mons balga bankár, ki vasutat és negyvenezer forintot kívánt Magyarországnak ajándékozni, felakasztassék.

Ernst Lügewacker

Az összes közös miniszterium rendelete az összes közös lakossághoz.

A reform és szabadelvűség eszméje áthatva a mi copfjaink alatt székelő agyvelőt is, rendeljük ezenel, hogy:

1. A katonán k akkor levén legtöbb dolga, mikor semmi dolga sincs, — mint ezt már Mars és Venus historiai példája is mutatja — keményen meghagyatik minden katonának, hogy éjjel nappal kivont karddal, feltüzött szuronyyal és hegyesre pödört bajusszal járjon, keljen, üljön és feküdjön — jön.

2. Hasonló okokból meghagyatik, hogy suszter ki ne merjen lépni házából egy tál csiriz és egy szál kaptafa nélkül, mely rendelet célszerűsége onnan is bebizonyul, hogy adandó alkalommal, ha holmi filiszterek bántani merik, mindkettővel a képökre mászhatnak.

3. Hasonlóképen ki ne tegye lábát szabó még az ablakon se czérna és tü nélkül; kovács kalapács nélkül, journalista olló nélkül, vagy doctor koporsó nélkül.

4. 5. 6. 7. 3. 9. 10-edszer és 100-adszor is a fentebbi pontokhoz ragaszkodjék minden nemű, rangu, kora, vallásu és mesterségű ember az egész közös birodalomban, mert az emberiség boldogsága követeli, hogy mindenki elválhatlanul ragaszkodjék mestersége, foglalkozása eszközeihez.*)

Datum Kr. u. születésének 1870-ik és a czopf ujjá születésének első esztendőjében.

Kuhn et comp.

*) Hát akkor a miniszteri magas hivatalnok urak egy nagy része mivel járjon

Szedő

Tschibouque-val

Kuhn et compagnie.

Egy falusi nótárius jegyzései.

Az méltóságos Tabulae Assesornak g. átiájából megkapván a Decretumot, és installáltatván az Janitorságban, megirandom ennek utánna Pesten való mulatásomnak idejét és viszontagságos voltát. Az élemedett embereknek gyönyörűséget, az ifjuságnak tanulságot s az jövődöbeli időknék számára, az jelen időknék hogy hiv tükrét adják ezen én jegyzéseim: kívánom.

Ezen téli időben jár vala egy katona vörös numerususi mléderes kucsmával az utcákon kit is az

ujabb módi magyarok, Hordárnak titulálának vala. Feje fölött vala egy processionális zászló papirosból azt kezeiben tartván. Mi lett légyen ot vive, el nem mondhatom, mert az voltaképen sem magyar, sem pediglen diák irás nem volt. Comédia lészén, meg-nézésre való, ugy mondák, tánczezal és más hiában való mulatságokkal egyetemben.

Azt, hogy mit observáltam ezen comédiában, tudtára adván a venerabile publicumnak, meg-irandom.

„Ezen ó ember mit keres az Ujvilágban?“ ilyen mondásokat hallék. Pediglen nyilván való dolgot mondok, hogy ezen localitás inkább compárálható a régi világgal, mintsem hogy Ujvilág légyen, lévén Graeciában praktizált immoralitás, hogy az mikoron mulatnak, az férfi nembeli, férfi nembelivel mulatozzon. Hogy itten is ilyképen légyen, azt ezen én jegyzésemmel bizonyítom. Hogy honnét légyen azon vékony asszonyi tonusa ezen itt mulatozó ifjak beszédjének, azt én hogy megfogni képes nem vagyok, vallom. Tovább, hogy honnét légyen azon különös dolog, hogy ezen itt mulatozó ifiaknak, az tisztességes asszony emberekénél is nagyobb hajok légyen, ezt sem tudván megfogni, vallom. Pro coronide, hogy honnét légyen ezen ifiaknak fehér hajok, mikoron még nem vén emberek, hogy eztet sem tudom megfogni, vallom. Mindezeknek utánna azt is vallom, hogy az publicumnak itten létező hasonfele ámbátor olyan volt, az kiknek vékony beszédje, nagy és fehér haja vala, de azért ezen én általam leirtottak asszony nembeliek hogy nem valának, következésképen tészek bizonságot:

1-mo. Lábbeliöknek sarka volt, miképen az sarkantus csizmákon szokásos és szára, bokán felyül érő, miképen az az asszonymembelieknél nem szokásos, papucsok és nem coturnusok lévén emezeknek.

2-to. Rájjpajslit, pálezát, szivart és más ilyen dolgokat viselének vala, fülbevalót nem hordván.

3-is. Kántust nem viselének, csak valami rendenkivül valót térdén felyül érőt.

4-to. Hajuk nem volt leeresztve, mint az leányzókhöz illik, fel volt kötözve, de azért menyecskék nem valának, főkötőjük vagy másnembeli fejrühájuk nem lévén.

5-to. Nadrágot viselének és kurjongatának.

6-to. Fraternisáltak minden többi rendesen öltözött férfiuval is.

„Légy balekem, vatsoráljunk együtt“ — úgy mondá egyik nekem. Nem értvén minden szavát,

mégis látván, hogy uri embernek a fia, különben pertunak nem mondott légyen ilyen élemedett embert miként én, — mondám: „Ámbátor nem esmérem domine spectabilis becses personáját, mégis az felhivásnak alája vetem magamat.“ Hogy igazi urfi legyen, arczája bőréről megesmértem, és az nagy szerencsének örvendtettem. Az drága vatsoráról, az drága borokról és az drága szivarokról hogy gazdagnak kell hogy légyen, látám.

Hamar megváltoznak azonban gondolataim, az urfi magaviseletében megbótrányozván; ki is olyan dolgokat mondott, az melyeket én le nem írhatok, mégis az melyekre in clausulam annyit mondhatok, hogy meg vagyon írva: qui communicant fundamento masculini generis, comburantur. Nem akarván ezen nyilvánvaló prostitutióknak en personámat és hivatalomat kitenni, az távozásra készülődém vala gratias agót mondván. Az pernahájder mondá: „fizess bales!“ Én nem akarván, oda szállított vala, egy urat az ki is 15 frtot követelt p. pénzben. Horrendum! 15 frt! Én váltig szabadkozám, hogy vendége valék az urfinak, hogy én ötet nem esmérem, hogy én jurista vagyok jánitor lévén s processust indítok, hogy nincs akkora summa pénzem, mind ezeket mondam. Mindezen argumentumok hiában valók voltak, ott kellettén hagyni hypotheca képpen perémes bekesemet.

Mindezen fatalitások az Ujvilágban történtek vala és én allegálok satisfactioért a t. cz. publicumhoz, mindeneknek tudomására hozván ezen én casusomat.

Nagyajtai Zajtay István de Peleske.

Hogy kaphattak volna a jászberényiek vasutat

ha kérvényük átadása alkalmával Rajner gyülekezési törvényjavaslata már törvény lett volna?

Hát így ni: Rajner Pál belügyminiszter ur gyülekezési törvényjavaslatának §-a szerint egy kérvényt nem adhat be több, mint tíz emberből álló deputatio. Ha esetleg többen adnák át, akkor sorsot huznak, hogy ki legyen a küldöttség tagjai közt a tizes számot meghaladó azon felesleges ember, a ki mint lázadó pörbe fogassék s 2000 pénzbírságra és hat hónapi börtönre ítéltessek?

A jászberényi kérelmet százan adták át. Ennél fogva sorshuzás utján meg kellett volna határozni azon tíz embert, a ki nem fogandó lázadási görbe. A többi 90-et el kellett volna itélni 2—2000 frtra, a mi ki tesz 180,000 frtos és hat—hat havi börtönre, a mit kitesz 540 hónapot vagy is 16,000 napot. A fogság természetesen kényszer munkával nem terhelve, ez tehát kitesz 16,000 munkanapot. Már most az előitéleteket a bénzbírság megfizetésére s a fogság idő ledolgozására kellett volna kényszeríteni, az által, hogy oda állítjuk őket a vasutásához.

Azt hiszem, hogy 180,000 frtal és 16,000 munkanappal csak lehet egy kis jászberényi görbülést építeni a vasuton.

Az a bizonyos csizmadia.

Hollán Ernő felkiáltása

mikor a fedetlenül hagyott jobboldalról is megtámadták

Et tu, mi fili — Paczolay, Zichy, Somssich et exteri graeci?

Szerkesztői subrosa.

— Brrrr-nek Kolosvárt. Majd ha baloldali Borszemjankó is lesz, akkor szép tere nyílik önnek az ilyen versekkel.

Modern Janusok.

A mikoron Wenckheim
Kapta magát s ment „heim“:
Vagy három száz hivatalnok
Igy siratta: „hej, haj! hm.“

S a mikor jött Rajner:
A sok pernahájder
Farkesóválva, vigyorogva,
Igy fogadta: „majn Herr!“

Nem kétkedünk, hogy az ilynemű trilogusoknak is szép jövője lesz:

Szklabérczek ormán
Pulszky orra ormány,
Nagy számár a kormány.

A mi publicumunknak azonban ez nagyon is vastag étel.

— Kongfucse. Bizony nagyon kong. Fucs e!

Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.